

[Niels Helveg Petersen]

Og så vil jeg gerne sige om det økonomiske og monetære, at jeg står bag det, der er i udspillet, om, at Danmark skal stå uden for den tredje fase. Men jeg vil gerne sige til fru Annette Just og fru Pia Kjærsgaard og andre, der måtte være i tvivl, at det forhold, at vi står uden for tredje fase, ikke stiller mindre krav til vores økonomiske politik end det at være med i tredje fase. Det er en fundamental misforståelse. Hvis man studerer lidt, hvad vismændene har sagt i deres nyeste rapport, håber jeg, man vil lægge mærke til dette. Står man uden for tredje fase og de andre går ind i den, vil kravene til vores egen omkostningspolitik om at holde vores inflation, vores lønstigninger nede være endnu skrappe, end hvis vi er med i tredje fase.

Det er et synspunkt jeg finder fortjener at blive fremhævet, når vi nu i øvrigt ønsker os denne særstilling.

De danske forhandlinger er selvfølgelig centrale for Danmark selv. Jeg mener, det er af overordentlig stor betydning, at vi finder en løsning i forhold til de andre EF-lande, der betyder, at Danmark kan forblive et aktivt medlem af det europæiske samarbejde. Det er væsentligt for os politisk, og det er væsentligt for os økonomisk.

Men et godt resultat af de danske forhandlinger har også betydning for andre. Det har stor betydning for det videre forløb i Storbritannien, og det har stor betydning for optagelse af nye medlemslande blandt EFTA-landene. Derfor – fordi det er af stor betydning ikke alene for os, men for den europæiske udvikling i det hele taget – bør vi ønske de danske forhandlere al mulig held og lykke i deres bestræbelser for at nå frem til en dansk aftale. Og jeg glæder mig over, at vedtagelsen af dagsordenen i dag giver de danske forhandlere så solidt et rygstød.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Blot to bemærkninger til hr. Niels Helveg Petersen, som var så stolt af, at så stort et politisk flertal stod bag det nationale kompromis, syv ud af otte partier. Det er vel kun lidt over et halvt år siden, at både hr. Niels Helveg Petersen og andre fra regeringspartierne med lige så stor stolthed kunne sige, at der nu stod et enormt flertal bag et ja til Maastrichttraktaten.

Det var seks ud af otte partier. Det var kun knebent, ved at nogle undlod at stemme, at der ikke var fem sjettedeles flertal.

Er det det hovedargument, man vil gå ud med til de andre nationer i EF, at der stadig står et flertal bag? Men det blev et nej sidste gang! Jeg tror ikke, man skal bruge det som hovedargument. Jeg tror, man skal sige: Lad os prøve, om det ikke kan lade sig gøre at finde frem til en fornuftig løsning, hvor alle kan være med. Det kunne være, det kunne give noget, der var fornuftigt.

Fremskridtspartiet går ind for EF. Jeg troede, hr. Niels Helveg Petersen i det mindste havde fattet det, i betragtning af at han i den tid, han var minister, mange gange har måttet konstatere, at netop Fremskridtspartiet blev redningsstrået for den videre udbygning af det indre marked.

Med hensyn til Den Økonomiske og Monetære Union har vi hele tiden i Fremskridtspartiet sagt ja til anden fase. Det var tredje fase med den fælles mønt og centralbanken, vi gik imod. Derfor vil jeg bede hr. Niels Helveg Petersen om at skrive sig bag øret, at Fremskridtspartiet var de første i Markedsudvalget til at sige ja til anden fase.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Nu var fru Annette Just inde på noget af det samme, som jeg ville ind på. Det er også til hr. Niels Helveg Petersen, som brugte meget af sin taletid på at forklare, at det var godt, vi fik denne debat, for den kundgjorde, at der nu var syv for og kun et imod, og det er jo korrekt. Indtil den 2. juni var der seks for og to imod, men over halvdelen af befolkningen var trods alt imod, altså var enige med de to partier herinde. Og nu er det så 7-1.

Men den meningsmåling, der har været i Børsen den 16. november – det er tre dage siden – fortalte, at det er et meget knebent flertal i befolkningen, der i dag vil sige ja til det nationale kompromis. Af Socialdemokratiets vælgere vil 35,5 pct. sige ja til det nationale kompromis, mens 46,8 pct. vil sige nej. Af SF's vælgere er der 19,2 pct., der ville overveje at sige ja, mens 66,4 pct. af SF's vælgere er overbevist om, at de stadig væk vil sige nej uanset det nationale kompromis.